

der i noget Sogn skulde være Veie, der vel ikke have den Betydning, at de kunne henføres til Landeveienes Klasse, men dog maae ansees for at være af Bigtighed for Samfærdselen mellem større Districter, enten tilstaae Sognet et aarligt Bidrag af Amtsrepartitionsfonden, med at Sognet underkaster sig de Forrifter i Henseende til Veienes Istandsættelse og Vedligeholdelse, som Raadet maatte fordrø, eller paa anden Maade med vedkommende Forstanderstaber træffe særlig Overenskomst om saadanne Veiens Behandling.

§ 11.

Alle Ledde, som maatte findes paa Landeveie, skulle bortskaffes inden et Aar fra denne Lovs Ikrafttræden.

Amtsraadet kan bestemme, at samtlige Ledde paa offentlige Veiene i Amtsraadskredsen afflaffes, dog saaledes, at der gives Ledseieren mindst 1 Aars Frist til at træffe de Foranstaltninger, som maatte blive nødvendige ved Leddens Afflaffelse. Forsaavidt et Amtsraad paa Grund af særegne stedlige Forhold maatte finde Anledning til at tilstede, at enkelte Ledde ikke afflaffes, maa det i alle Tilfælde som Betingelse for deres fortsatte Bestaaen fordrø, at Leddevogetere Dag og Nat ere tilstede for at aabne og tilslutte Leddene, saaledes at intet ufornuødent Ophold paaføres de Reisende, hvorhos enhver Forsømmelse i denne Henseende vil medføre, at det paagældende Led strax ved Amtsraadets Foranstaltning kan bortskaffes. FINDER Amtsraadet at burde tilstaae en Ledseier eller Jordbruger Erstatning, bliver dennes Størrølse i Mangel af mindelig Overenskomst at fastsætte overensstemmende med Lov af 20de August 1853 angaaende Jordts Afgivelse til offentlige Veiene, med den Forandring, at Amtsraadet og Amtsrepartitionsfonden træde i Communalbestyrelsens og Communekassens Sted. FINDER Amtsraadet derimod ikke Anledning til at tilstaae ham Erstatning, kan han inden 3 Maanedø, efterat Amtsraadets Beslutning derom er ham meddeelt, søge Spørgsmaalet om sin formeentlige Ret dertil afgjort ved Dom. Kendes han da berettiget til Erstatning, bliver denne at fastsætte paa den ovenansførte Maade. Erstatningen ud-

redes med en Trediedeel af Communes Kasse og to Trediedele af Amtsrepartitionsfonden. Dog kan Amtsraadet bestemme, at Amtsrepartitionsfonden udbrøder hele Erstatningen, naar særlige Omstændigheder tale derfor.

§ 12.

Amtsraadene for Landets og Amtmændene for Kjøbstædernes Vedkommende føre Tilsyn med, at Veiene holdes i saadan Stand, som efter deres Betydning og de stedlige Forhold maa ansees for passende. Skulde et Sogneforstanderstab eller en Kjøbstadcommunalbestyrelse forsømme at holde en Vei i tilbørlig Stand, kan henholdsvis Amtsraadet eller Amtmanden, saafremt Manglerne ikke ere afhjulpne inden en Vedkommende forelagt Frist, lade det forsømte Arbeide udføre for Sognets eller Kjøbstadens Regning.

§ 13.

Den Politimestrene og Sognefogderne hidtil paahvilende Andeel i Veiens Bestyrelse og Tilsynet med deres Vedligeholdelse bortfalder. Dog skulle de fremdeles have Indseende med, at der ikke forefindes nogen Mangel, som medfører Fare ved en Veiens Benyttelse. Findes saadan Mangel, skal Politimesteren, naar vedkommende communale Bestyrelse ikke strax efter Anmeldelsen afhjælper den, eller naar Tiden ikke tillader saadan Anmeldelse, besørge det fornødne Arbeide til Farens Forebyggelse udført for vedkommende Sogns eller Kjøbstadcommunes Regning.

§ 14.

Amtmændene føre fremdeles Overtilsynet med Veivæsenet i deres Amter. I fornødent Fald have de at gjøre Indberetning til Indenrigsministeren.

§ 15.

Indenrigsministeren har den øverste Afgjørelse af alle Klager over og Meningsuligheder mellem communale Myndigheder angaaende Veivæsenet. Ingen Landveis Retning eller Brede kan forandres, eller ny Landvei anlægges uden Ministerens Samtykke.

Naar noget Amtsraad skulde forsømme at holde Landveiene i tilbørlig Stand og ikke af-